

COMUNICACIÓ

Sr. Francesc Fortuny: *El pas de la ciutat grega a l'Edat Mitjana.*

Ens interessa veure filosòficament quines són les innovacions claus que possibiliten aquest trànsit. Es torna a repetir aquell filosofema entre el mite i el logos: el llenguatge conceptual de la ciutat grega s'havia fet novament mític en la Teologia i se'n genera un de nou. Serà el llenguatge de la raó. Aquest nou llenguatge arriba fins el segle XX, amb una multitud de variacions, però fonamentalment és el mateix. S'analitza l'origen del discurs, per entendre el seu mecanisme bàsic, i el seu desenvolupament fins al 1350, on es clou el període històric amb l'estrall de la pesta negra. Entendre bé l'aparició d'aquest llenguatge ja és entendre bona part del seu desenvolupament posterior. Si bé en la ciutat grega un dels elements aglutinadors era la totalitat entesa i viscuda com a vida, el pas desmitificador de l'Edat Mitjana possibilitarà la pèrdua d'aquesta totalitat. Remarquem només cinc aspectes fonamentals: Pèrdua de la gènesi del subjecte proposicional; oclusió total de les substàncies de la temporalitat tot perdent el seu caràcter discursiu i potenciant la seva individualitat òntica i singularitat lògica; pèrdua momentània de la dialèctica d'un discurs que es projecta sobre el fons òntic d'una *arjé* noètica; pèrdua del sentit dinàmic dels transcendents i numerització inadequada de l'u transcendental i, en darrer lloc, incapacitat discursiva per a reflectir la *dynamis* característica de la Vida.